শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱ

বিৰচিত

ভটিমা

BHATIMA

Composed by

Śrīmanta

Śaṅkaradeva

দেৱ ভটিমা

।।শ্ৰীকৃষ্ণায় নমোনমঃ।।

।।তোটয় ছন্দ।।

মধুদানৱদাৰণদেৱৱৰং।
ৱৰৱাৰিজলোচনচক্ৰধৰং।।
ধৰণিধৰধাৰণধ্যেয়পৰং।
পৰমাৰ্থৱিদাশুভনাশকৰং।।
কৰচূৰ্ণিতচেদিপভূৰিভগং।
ভগভূষণকাৰ্ষ্চিত পাদযুগং।।
যুগনায়কনাগৰৱেশৰুচিং।
ৰুচিৰাংশুপিধানশৰীৰশুচিং।।
শুচিচামৰৱায়ুনিসেৱ্যতনুং।
তনুমধ্যগদেহসুৰেশহনুং।।
হনুমন্তহৰীশসহায়ৰতং।
ৰতৰঙ্গপৰায়ণশক্ৰনতং।।
নতৱৰ্তূলনীলসুদীৰ্ঘভুজং।
ভুজগাধিপতল্পশয়ানমজং।।

অজৰামৰৱিগ্ৰহৱিশ্বগুৰুং।

গুৰুগোধনকামদকল্পতৰুং।।

তৰুণিগণমোহনসৰ্ব্বশুভং।

শুভমঙ্গলদায়কনীলনিভং।।

ইভকুম্ভজমৌক্তিকমাল্যৱহং।

ৱহলোৰসমিষ্টদসৰ্ব্বসহং।।

সহজায়ত পদ্মদলাক্ষচিদং।

চিদানন্তৱিনোদনৱেদৱিদং।।

বিদূষান্মনসিস্থিতকম্বুগলং।

গলশোভিতকৌস্তুভভীমৱলং।।

বলভদ্ৰসহোদৰসত্যৱপুং।

ৱপুনিৰ্দ্দিতৱিশ্বসুৰাৰিৰিপুং।।

ৰিপুযূথপযূথপদৰ্পহৰং।

হৰমৌলিনিঘৃষ্টপদাব্জপৰং।।

পৰলোকসহায়সহস্ৰমুখং।

মুখৰালিকুলাকুলমাল্যসুখং।।

সুখমোক্ষদদক্ষৰমাৰমণং।

মনসো’পৰিমেয়মজস্ৰপ্ৰণং।।

প্ৰণতো'স্মি নতো'স্মি নতো'স্মি হৰিং।

হৰিবৈৰিহুতাশনভোগ্যহৰিং।।

হৰিকিঙ্কৰশঙ্কৰ ঈশপদে।

পদমিচ্ছতি গায়তি চামৃতদে।।

----

(২)

বন্দো গোৱিন্দাঃ গোপী জনানন্দা।

মঞ্জু ভ্রূযুগ সুস্মিত সুন্দৰ

বদন বিনোদিত চান্দা।।

পূতনীকা তন মনে ধৰি

জীৱ বিয়োজনকাৰী।

মায়া বল্লভ বাল বিলাসিত

নির্জিত নির্জৰ বৈৰী।

তিনি ভূৱন জন মৌলি বিভূষণ

মৰকত ৰত্ন সুৱেশা।

চন্দ্রক নিচয়ে বিচিত্রত কেকী

পত্রত সুৱেশিত কেশা।।

যমলার্জ্জুন ভঞ্জিয়ে শকট বিঘটিয়ে

বালক কেলি কৰন্তা।

ধনুক কেশীয়ে বকাসুৰ নাশিয়ে

ধৰণী ভাৰ হৰন্তা।

জয় গিৰি গোৱৰ্দ্ধন গিৰি ধাৰন্তা

গোগণ ৰক্ষণশীলা।

দৰ্পিত সুৰমুনি দম্ভাৰি ভঞ্জিয়ে
দৰশিত নিজ ভুজলীলা।।
কালিন্দী তীৰে কালী নাম
ভুজঙ্গম ৰাজ নিবাসে।
তা বিষ লাগি জলচৰ খেচৰ
তীৰ তৰু লয় নাশে।।
দুৰ্জ্জন মঞ্জন লীলা অৱতাৰ ধৰি
নিজ পৰিজন ধৰি সঙ্গে।
লীলা নৃত্যকয় কৰিয়ে শিৰে চড়ি
কালী নাশ কয় ৰঙ্গে।।
মল্ল নিযুদ্ধ বিলোকন কৈতব
মথুৰা নৰপতি সঙ্গে।
ভীত নিবোধিত ৰাজ সমাজক
সমাগত হলধৰ সঙ্গে।।
দ্বাৰে মত্ত মাতঙ্গ ঘাতিয়ে
তাসু বিপাড়িয়ে দন্তা।
সদৰ্পে গজ ৰাজ বিমৰ্দ্দিয়ে
যৈসে সিংহ চলন্তা।।

চাণূৰাদি মহা মহা মল্ল
বিমোড়ণ জনিত তৰাস।
বিক্রম দেখিয়ে ভোজৰাজ মন
জীৱন ভৈল নৈৰাশ।।
মঞ্চে সঞ্চাৰি কংস কেশে ধৰি
ধৰণী তলে বলশালী।
তাড়িয়ে বাহুবলে পুনু পাড়িয়ে
জীৱ লয়ো বনমালী।।
নৰপতি কংস বিধ্বংসল দেখিয়ে
লাগল শঙ্কা সমাজে।
সুৰ মুণি সিদ্ধ ঋষিগণ হৰষিত
দিবি জয় দুন্দুভি বাজে।।
কেশৱ চৰণ পদুম কিঙ্কৰ
শঙ্কৰ এহু বিৰচিতং।
বৈৰী বিমৰ্দ্দন দৈৱকী নন্দন
বিজয় বিৰাজিত গীতং।।
----

(৩)

জয় জগদীস ঈস ভয়হাৰী।
লীলা কৰে ভূমি ভাৰ উতাৰি।।
আপন ভকত সব্ৰ তাৰ মুৰাৰি।
অনুদিনে সেৱহু চৰণ তোহাৰি।।
বাজত বাজন ৰঙ্গ নিশান।
চলে ৰঙ্গশালা ৰাম ভগৱান।।
আৱে পেখিয়ে গজ কুৱলাই।
কুচ বলিকহু ৰোষ তোলাই।।
তাকু পেলল হাতি পেলুৱানে।
তাড়লি কুম্ভ থোৰে ভগৱানে।।
পাকড়িয়ে যো আগ ভয়ো থাড়া।
গজ চৰৰ তাড়ি কৃষ্ণ দোবাৰা।।
মাৰিয়ে লাথ উপাৰিয়ে দন্তা।
মাহুত সাথেকি প্ৰাণকি অন্তা।।
কান্ধে ভিড়ি দন্ত ৰাম কাহ্নাই।
সাথে লিয়ে ব্ৰজবাল সো যায়।।
হৰষে চলত হৰি লোক ভুলাই।

দশবিধ লোক দশ হি ৰূপ চাই।।
পেখিয়ে চাণূৰ সভা মহ যায়।
শুনতো ৰাজ আজ্ঞা ৰাম কাহ্নাই।।
হামু সঙ্গে যুদ্ধ কৰত কুচি।
নৰপতি কংস হোৱে তৱ খুচি।।
কহত গোপাল তুমহি বড়িলাল।
পেখ লাড়িকা হামু গোপ ছাৱাল।।
সমান বয়সে যুদ্ধ কৰত যুলি।
শুনিয়ে চাণুৰ মাতে বাহু তুলি।।
তুমহি কিয়ে কুৱলয় অন্তা।
কুচ ছাৱাল বড়হি বলীয়ন্তা।।
এহেন্তে ৰাম বড়হি বলীয়াৰ।
মুষ্টিক সমে কৰু মল্ল বিহাৰ।।
মল্ল শিৰোমণি ৰাম কাহ্নাই।
দ্বন্দ্ব যুদ্ধ মল্ল বিচে বনাই।।
নানা বন্ধ ধৰলহি বহুমালে।
সৱ উতাৰিয়ে তাসু কিয়ে কালে।।
পেখিয়ে কূট আৱলি তাকু ধাই।

মাৰলি ৰাম বামমুষ্টি উঠাই।।
সল্ল তোসল্ল দুহু যোপে ধাই।
মাৰলি গোপাল সে লাথ ভেজাই।।
জয় জয় কৃষ্ণ ঘোষত সৱলোক।
পাৱত ৰাজা বহুত ভয় শোক।।
পিতৃ মাতৃ কহু আৱৰি নন্দ।
পেখি হৰিক জয় মিলত আনন্দ।।
ৰাজা কংসে ৰোষে বোলে বাণী।
দূৰ কৰ মল্ল বাদ্য নিশানি।।
এহেসে বাহিৰ কৰ ৰাম কাহ্নাই।
মাৰলি মাল এহি দুহো ভাই।।
নন্দকহু বান্ধ কাট বসুদেউ।
মাৰ উগ্রসেন ৰাখবি নাহি কেউ।।
নিশবদ বাণী শুনিয়ে নৰ নাৰী।
তাসু পেখি ভকত ভয়হাৰী।।
লাম্ফে মঞ্চে সঞ্চাৰিয়ে হৃষীকেশ।
পাৰলি কংস পাকড়িয়ে কেশ।।
যোহি উপৰে বহু ৰোষ অপাৰা।

তাসু পৃষ্ঠে বৈথে ত্ৰিজগত ভাৰা।।
মৰলহি কংস সমাজহি চুপ।
দেলহ যো আপনহি নিজৰূপ।।
ৰোষ উঠাৱল কংসকহি ভাই।
মাৰল বলে তাহে পৰিঘ উঠাই।।
ৰাজ মহিষী কান্দে মনহি সন্তাপে।
তাসু শান্ত কিয়ে ত্ৰিজগত বাপে।।
মিলাৱত মুকুতি কংসকহি সুখী।
ভকতি মাগো হামু বড়ি দুখী।।
কৰু দায়াল কৰুণা একবাৰা।
তেৰে দাস কিয়ে নিয়ো নিস্তাৰা।।
মুখে জুনো ছাড়ে তুৱা গুণ নাম।
কহ শঙ্কৰ সৱ বোল ৰাম ৰাম।।

ইতি দেৱ ভটিমা সমাপ্ত

।।ৰাজ ভটিমা ।।

।১।

।।শ্ৰীকৃষ্ণায় নমোনমঃ।।

জয় জয় মল্ল নৃপতি ৰসৱান।

যাকেৰি গুণগণ লম নাহি আন।।

নিজ কুল কুমুদ প্ৰকাশিত ইন্দু।

গহীন গম্ভীৰ ধীৰ পেখিতে সিন্ধু।।

সভা এক পাত্ৰ আপন মহাৰাজ।

দেৱক মধ্যে যৈসে সুৰৰাজ।।

আপন ভুজবলে দণ্ডিয়ে ৰাজকুল

পাৱত সকল হি কায।

জয় জয় ঈশ্বৰ পাদ প্ৰসাদ

মল্লদেৱ কৰু ৰাজ।।